

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

✉: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/179/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

284/2011. (X. 5.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2011. március 31-én előterjesztett **panaszát** a 2011. október 5-én megtartott zárt ülésén született döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a D.-i Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2011. március 31-én a Testület panaszirodáján történt személyes megjelenése alkalmával terjesztette elő panaszát a vele szemben 2011. március 28-án foganatosított rendőri intézkedés miatt. A panaszos a beadványát 2011. április 1-jén telefonon keresztül, 2011. április 21. napján pedig elektronikus úton kiegészítette.

I.

1) A panaszbeadvány és annak kiegészítése szerint a panaszos 2011. március 28-án személygépkocsijával haladt Ó. település belterületén, amikor rendőrök megállították, mert a gépjárművön levő rendszámtáblák – a rendőrök megítélése szerint – meg voltak rongálódva.

A rendőrök kérdésére a panaszos elismerte: tudomása van arról, hogy a rendszámtáblák megrongált állapotban vannak. A rendőrök felszólítására a panaszos megpróbálta levenni a rendszámtáblát a gépjárműről, de ezt az autó sérülése nélkül nem tudta megtenni. Kérte a

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

rendőröket, hogy várják meg, amíg hív egy szerelőt. A rendőrök azonban ehelyett saját kezűleg vették le a táblát, és annak során eltörték a tartókereteket. A rendőrök a panaszos kérdésére sem tudták megválaszolni, mi alapján veszik el a hatósági jelzéseket. Semmiféle tájékoztatást nem adtak, és az intézkedéssel kapcsolatban annyit mondtak, hogy parancsnoki egyeztetés miatt intézkednek szabálysértési ügyben. Arról azonban, hogy milyen jogszabály alapján intézkednek, nem tudtak nyilatkozni.

A panaszos előadta, hogy a gépkocsi forgalmi engedélyét az intézkedés során nem vették el. Panasztételi lehetőségéről nem tájékoztatták a rendőrök.

A panaszos aznap 14 óra körül bement a D.-i Rendőrkapitányságra, mert panaszt kívánt tenni a rendőri intézkedés miatt. A Közrendvédelmi Osztály vezetőjétől kért segítséget, illetve felvilágosítást a délelőtti rendőri intézkedéssel kapcsolatban, az osztályvezető azonban nem volt hajlandó semmilyen érdemi felvilágosítást nyújtani a történetekről.

A panaszos ezt követően az ügyeletes tiszttel tudott beszélni a rendőrkapitányságon, aki felajánlotta, hogy panaszt tehet az intézkedéssel kapcsolatban, de ez utóbb nem történt meg. A panaszos megjegyezte, hogy tudomása szerint a Közrendvédelmi Osztály vezetője korábban felhívta az ügyeletes tiszt figyelmét: a panaszos is a rendőrség állományába tartozik.

A panaszos 2011. március 30-án tudomást szerzett arról, hogy az ellene tett szabálysértési feljelentés alapján indult eljárásban a cselekményt bűncselekménnyé minősítették, és vele szemben büntetőeljárás indult. (Szintén aznap tájékoztatta a panaszost a felettese, hogy az életvitelével összefüggésben panaszt nyújtottak be ellene. Álláspontja szerint ez összefügg a 2011. március 28-án történt eseményekkel, bár a panasz pontos tartalmát a Testület panaszirodáján történt megjelenése időpontjában még nem ismerte.)

A panaszos sérelmezte a helyszínen intézkedő rendőrök fellépését, illetve azt is, hogy a D.-i Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályának vezetője semmilyen felvilágosítást nem adott neki. A D.-i Rendőrkapitányság ügyeletes tisztjének magatartását ugyanakkor nem panaszolja: az ő hozzáállását kifogástalannak, tájékoztatását megfelelőnek tartja.

A panaszos előadta azt is, hogy a sérelmezett rendőri intézkedésről jelentést készített előjárójának.

2) A panaszos előjárója továbbította a Testület részére a panaszos által tett rendőri jelentést.

A panaszos abban előadta, hogy 2011. március 28-án, szolgálati időn kívül (szabadidejében) az Ó. belterületén közlekedett az általa vezetett és tulajdonában lévő személygépkocsival, amikor a D.-i Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályának járőrei közlekedési ellenőrzés alá vonták. Az ellenőrzés során megállapították, hogy a gépkocsi első, illetve hátsó hatósági jelzése megrongálódott (kopott), ezért mindkét hatósági jelzést a helyszínen elvették. A rendőrök kérdésére a panaszos elmondta, hogy a rongálódásról tudomása van, illetve azt is, hogy március 25-én az okmányirodában már intézkedett a hatósági jelzések cseréjéről, ahol azonban türelmét kérték abban a kérdésben, hogy a két hatósági jelzést le tudják-e gyártatni, vagy új karakterű kiadása válik szükségessé.

Az intézkedő r. őrmester nem fogadta el a panaszos választát, hanem közölte, hogy a hatósági jelzéseket elveszi. Az intézkedés során a rendőrök azt mondták a panaszosnak, hogy az első, illetve hátsó hatósági jelzést a helyszínen szerelje le. A panaszos erre azt válaszolta, hogy szakszervizben tették fel a táblákat, és azokat rongálódás nélkül nem tudja levenni. A panaszos szerelőt szeretett volna hívni, hogy ő a jelzéseket rongálódás nélkül leszerelhesse.

A rendőrök közölték a panaszossal, hogy amennyiben nem szedi le a táblákat, előállítják a D.-i Rendőrkapitányságra. Az intézkedés során helyszínre érkezett az éppen szolgálatban lévő körzeti megbízott r. zászlós is. Az intézkedést biztosító járőr a panaszos gépjárművének elejéhez ment, és leszakította a rendszám táblát úgy, hogy a kerete több helyen is megrongálódott. A körzeti megbízott közölte a biztosító járőrrel, hogy a rongálást nem szemlézik le, de a feljelentésben említsék meg az okozott rongálást. Az intézkedés végeztével a két hatósági jelzést „bevonó” ellenében elvették, a forgalmi engedélyt pedig a részére visszaadták. A panaszos a szabálysértést elismerte, a nyilatkozaton a személyes körülményeiről nyilatkozott.

A panaszos a rendőri intézkedés során nem tett utalást arra, hogy ő maga is rendőrként dolgozik, arról az intézkedőknek sem volt tudomásuk.

A panaszos a vele történetről értesítette felettesét, a r. százados alosztályvezetőt.

Ugyanazon a napon 14 órakor a panaszos elment a D.-i Rendőrkapitányságra, mivel a szabálysértést ugyan elismerte, de a két hatósági jelzés elvételével nem értett egyet. A rendőrkapitányságon a panaszost az a r. őrnagy fogadta, akinek az utasítására a hatósági jelzéseket a járőrök elvették. A rendőr megkérdezte a panaszost, hogy tud-e neki segíteni, amire a panaszos azt válaszolta, hogy a délelőtti rendőri intézkedés miatt szeretne vele beszélni. A r. őrnagy azt közölte, hogy ő viszont nem akar a panaszossal beszélni, és otthagya.

Ezt követően a panaszosnak az ügyeletes tiszttel sikerült beszélnie, aki segítséget tudott nyújtani: amennyiben a panaszos nem ért egyet a rendőri intézkedéssel, panasszal tud élni.

A későbbiek során a panaszos tudomására jutott, hogy az általa elkövetett szabálysértést utólag átminősítették bűncselekménnyé, és a panaszos anyagát megküldték a nyomozó ügyészségre.

A panaszos jelentésében úgy nyilatkozott, hogy az általa vezetett személygépkocsi hatósági jelzése rongált volt, de nem volt hamis, meghamisított, illetve semmilyen módon nem élt vissza vele. Feltehetőleg a rendszeres mindennapi tisztítás miatt mosódhatott le a hatósági jelzés, a panaszos szándékosan nem rongálta meg, illetve nem mosta le. A hatósági jelzésen a karaktereket nem változtatta más karakterre.

3) A panaszos átadott a Testület részére egy rendszám tábla megvásárlására vonatkozó engedélyt. A 2011. március 31-ei keltezésű okirat szerint a sérült rendszám tábla leadása megtörtént.

4) A panaszos beadványának kiegészítése során úgy nyilatkozott: tudomására jutott, hogy az intézkedő rendőr azt írta a szabálysértési feljelentésbe, miszerint a panaszos maga mondta azt a helyszínen, hogy a hatósági jelzéseket ő mosta le. A panaszos ezzel összefüggésben előadta, hogy ő ilyet nem mondott, illetve „erről a témáról sem írásban, sem szóban nem esett szó”.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

1) A megyei rendőr-főkapitányság vezetőjének tájékoztatása szerint a panaszossal szemben a D.-i Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Őr- és Járőrszolgálati Alosztályának két r. őrmestere intézkedett - egyikük megbízott járőrvezetőként, másikuk járőrként teljesített szolgálatot.

2) A megyei rendőr-főkapitányság vezetőjének tájékoztató levele tartalmazza azt, hogy a panaszos panaszával kapcsolatban – a Testület felvilágosítás kérése alapján – milyen megállapításokat tett a D.-i Rendőrkapitányság.

A tájékoztató levél szerint a panaszossal szemben azért fogatosítottak rendőri intézkedést, mivel a járőrök Ó. településen a közúti forgalomban közlekedve „vizuálisan” észlelték, hogy a panaszos által vezetett személygépkocsi hátsó hatósági jelzése erősen kopott állapotban van, távolról annak karakterei egyáltalán nem voltak láthatóak. A rendőröket a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 3. §-ának (1) bekezdése alapján intézkedési kötelezettség terhelte. Hivatkoztak továbbá a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 44. §-ának (1) bekezdés b) és d) pontjára.

A panaszos a rendőri intézkedés során elmondta, hogy a tulajdonát képező személygépkocsi első és hátsó hatósági jelzésén lévő karakterekről a fekete színt ő távolította el, mivel korábban sebességtúllépés miatt közigazgatási bírság megfizetésére kötelezték, ezáltal megpróbálta a sebességellenőrző berendezéseket ily módon „kijátszani”. Az intézkedő rendőrök a panaszos cselekményét szabálysértésnek minősítették és közölték vele, hogy ellene szabálysértési feljelentést tesznek.

A hatósági jelzéseket, mivel azok a rongálódás miatt nem feleltek meg a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet (a továbbiakban: BM rendelet) 45.-47. §-ában meghatározott szabályoknak, a BM rendelet 84/A. §-ának (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra tekintettel elvették. A hatósági jelzések eltávolítása nem igényel különösebb szakértelmet, így az intézkedő rendőrök maguk távolították el egy egyszerű rutin mozdulattal. A hatósági jelzések eltávolításakor a rendszám táblatartó-keret nem tört el.

A rendőrök az intézkedésükről a szolgálati helyükre történt bevonulást követően jelentést tettek a Közrendvédelmi Osztály vezetőjének, aki a cselekmény törvényes minősítése végett telefonon szakmai állásfoglalást kért a nyomozó ügyészség vezetőjétől. A vezető ügyész

állásfoglalása alapján a panaszos cselekménye alkalmas a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 277/A. §-ának (1) bekezdésébe ütköző egyedi azonosító jel meghamisítása büntettének megállapítására, ezért a Közrendvédelmi Osztály vezetője utasítást adott az intézkedő rendőröknek, hogy a panaszos ellen tegyenek büntetőfeljelentést.

A tájékoztató levél tartalmazza továbbá, hogy a szolgálati fellépés módja a Szolgálati Szabályzat 4. §-ának (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően történt.

Az igazoltatás okát (a szabálysértés elkövetését) az intézkedő rendőrök közölték a panaszossal. Az intézkedés célja a szabálysértő személyazonosságának a megállapítása és a vele szemben szükséges és törvényes intézkedések megtétele volt. A rendőrök közölték a panaszossal azt is, hogy vele szemben szabálysértési eljárást kezdeményeznek a D.-i Rendőrkapitányságon, mivel a hatósági jelzései nem felelnek meg a BM rendeletben foglaltaknak.

Az intézkedő rendőrök a rendőri intézkedés befejezését követően a helyszínen szóban tájékoztatták a panaszost jogorvoslati jogáról, mind a rendőri intézkedés, mind pedig a szabálysértési eljárás vonatkozásában. Ezen jogorvoslati lehetőségeiről a panaszost egyébként r. őrnagy ügyeletes tiszt is tájékoztatta.

A megyei rendőr-főkapitányság vezetőjének tájékoztató levele szerint továbbá a rendszám-tábla tartókeret állítólagos eltörését a panaszos sem a helyszínen nem említette, sem az ügyeletes tiszttel történő beszélgetése során. „Ebből kifolyólag – és tekintettel az intézkedő rendőrök állítására – a rendszám-tábla tartókeret vélhetően nem a rendőri intézkedéskor történt el.”

A tájékoztatás szerint a Közrendvédelmi Osztály vezetője úgy nyilatkozott, hogy a panaszos az intézkedéssel kapcsolatban nem őt kereste meg, hanem a D.-i Rendőrkapitányságra ment be. A kifogásolt intézkedés idején a Közrendvédelmi Osztályvezető szolgálati helye, a D.-i Rendőrkapitányságtól elkülönült épületben volt.

Az osztályvezető szolgálati feladatainak ellátása során a D.-i Rendőrkapitányság épületében találkozott a panaszossal, aki megkérdezte, hogy tudnak-e beszélni a vele szemben történt intézkedésről. Az osztályvezető közölte, hogy halaszthatatlan szolgálati feladatai ellátása miatt jelenleg nem, de előzetesen egyeztetett időpontban a panaszos rendelkezésére áll. A panaszos nem közölte vele, hogy az intézkedéssel kapcsolatban miről szeretne beszélni, esetleg panaszt szeretne-e tenni. Konkrét kérése, felvilágosítás-kérése – azon kívül, hogy beszélni szeretne az osztályvezetővel – nem volt.

A Közrendvédelmi Osztály vezetője közvetlenül a panaszos részére nem adott semmilyen tartalmú felvilágosítást. Előzetesen az ügyeletes tiszt telefonon jelentést tett az osztályvezetőnek, hogy a D.-i Rendőrkapitányság ügyeletén megjelent a panaszos a vele szemben foganatosított intézkedéssel összefüggésben. Az osztályvezető tájékoztatta az ügyeletes tisztet a panaszossal szembeni rendőri intézkedésről és utasította, hogy a szükséges felvilágosítást adja meg részére, és amennyiben panaszt kíván tenni, akkor azt jegyzőkönyvben rögzítse. Az ügyeletes tiszt a panaszosnak a szükséges felvilágosítást

megadta, a jogorvoslati jogáról tájékoztatta, majd a panaszos közölte, hogy nem kíván panaszt tenni a rendőri intézkedéssel kapcsolatban.

Tekintettel arra, hogy az osztályvezető a panaszossal érdemben nem beszélt, így jogorvoslati jogáról nem tájékoztatta. Az osztályvezető nem tájékoztatta az ügyeletes tisztet arról, hogy a panaszos tájékoztatást kér a vele szemben aznap délelőtt fogatosított rendőri intézkedéssel összefüggésben, mert a panaszos ilyen jellegű tájékoztatást pontosan nem kért. A tájékoztatás fordított irányban történt: az ügyeletes tiszt tájékoztatta az osztályvezetőt, hogy a panaszos megjelent a D.-i Rendőrkapitányság ügyeletén és tájékoztatást kér a vele szemben aznap délelőtt fogatosított rendőri intézkedéssel összefüggésben.

A panaszolt intézkedést közterületi kamera nem rögzítette.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszossal szemben folytatott intézkedés kapcsán a Btk. 277/A. §-ának (1) bekezdésébe ütköző egyedi azonosító jel meghamisítása büntette elkövetése miatt büntetőeljárás indult a nyomozó ügyészségen. A D.-i Rendőrkapitányság a rendőri intézkedéssel összefüggésben keletkezett valamennyi dokumentumot ezért oda küldte.

3) A nyomozó ügyészség továbbította a Testület részére a panaszügy szempontjából releváns iratokat [lényegük ismertetése a II. rész 4)- 9) pontjaiban], továbbá azt a tájékoztatást adta 2011. augusztus 4-én, hogy a nyomozás még folyamatban van.

4) A D.-i Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályának vezetője arról tájékoztatta levélben a nyomozó ügyészség vezetőjét, hogy a helyszínen a panaszossal szemben intézkedő rendőrök a panaszos cselekményét szabálysértésnek minősítették, azonban álláspontja szerint a panaszos a Btk. 277/A. § (1) bekezdésébe ütköző és (2) bekezdés szerint minősülő egyedi azonosító jel meghamisítása büntettét valósította meg.

A levél azt tartalmazza, hogy a panaszos az intézkedés során a r. őrmesternek, majd pedig az ügyeletes tisztnek is „elismerte, hogy a hatósági jelzésről ő távolította el a fekete festéket a sebességellenőrző berendezések »kijátszása« végett.”

5) A D.-i Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Őr- és Járőrszolgálati Alosztály járőrei által készített feljelentés tényállása azt tartalmazza, hogy a panaszos „ismeretlen időpontban, ismeretlen körülmények között, ismeretlen módszerrel az általa Ó. településen 2011. március 28-án vezetett saját tulajdonát képező személygépkocsit, melynek első, illetve hátsó hatósági jelzéséről a karakterekről a fekete szín el volt távolítva, ezzel egyéb módon meghamisította, és annak jó láthatóságát megváltoztatta.”

A feljelentés szerint a panaszos a helyszínen elmondta, hogy a festéket a karakterekről ő maga szándékosan távolította el, mivel korábban gyorshajtas szabálysértését követte el, ami miatt közizgatási bírságban részesült.

Az igazoltatás során szabálysértési eljárás keretében megállapítást nyert, hogy a járművön lévő hatósági jelzés nem felel meg a jogszabályban meghatározottaknak, ezért a panaszostól a forgalmi rendszámot a rendőrök egy bevonón bevonták. Ezt követően a panaszos az ügyeletes tisztnek is „elismerte, hogy a festéket a rendszámabláról ő távolította el.”

Ezt követően a Közrendvédelmi Osztály vezető utasítására a panaszos ellen a rendőrök büntetőfeljelentést készítettek.

6) A feljelentéshez a rendőrök 4 felvételt is mellékeltek.

A fényképfelvételek szerint a rendszám táblákon a rendszámnak szinte csak a körvonalai láthatók, a fekete szín csaknem teljesen hiányzik.

7) A helyszínen intézkedő rendőrök jelentést készítettek a panaszossal szembeni rendőri intézkedésről.

A jelentés azt tartalmazza, hogy a rendőrök 2011. március 28-án 9 óra 37 perckor az Ó. település, Ü. úton vonták intézkedés alá a személygépkocsival közlekedő panaszost.

A panaszos által vezetett járműnek mind az első, mind a hátsó hatósági jelzése erősen kopott állapotban volt, távolról egyáltalán nem volt látható, ezért a panaszossal szemben intézkedést kezdeményeztek.

A jelentés szerint a panaszos gépjárművét előzőleg többször vonták ellenőrzés alá, és már akkor is kopott állapotban voltak a hatósági jelzések, azokon egyértelműen látszott, hogy szándékosan lettek megrongálva. Előző alkalmakkor az intézkedő rendőrök, valamint a rendőrkapitányságon dolgozó más rendőrök is figyelmeztették emiatt.

A rendőrök az intézkedés során közölték a panaszossal, hogy mivel a járművön szereplő hatósági jelzés nem felel meg a jogszabályban meghatározottaknak, ezért azokat a helyszínen elveszik és ellene szabálysértési feljelentést tesznek.

A panaszos a helyszínen elmondta, hogy ő távolította el a hatósági jelzésekről a karakterek fekete festését.

A panaszos többszöri felszólítás ellenére sem volt hajlandó eleget tenni annak a felszólításnak, hogy vegye le a járműről a hatósági jelzéseket, továbbá az intézkedés során végig flegma, lekezelő volt a viselkedése. Időközben a helyszínre érkező körzeti megbízott r. zászlós is felszólította a panaszost a jelzések eltávolítására.

A körzeti megbízott segítségével az intézkedő r. őrmester a hatósági jelzéseket leszedte a gépjárműről, majd bevonó ellenében azt a helyszínen elvette. A panaszossal közölték, hogy ellené szabálysértési feljelentést tesznek, melynek jogosságát vitatta, de a nyilatkozaton elismerte és aláírta.

A rendőrök nyilatkoztatták a panaszost, melynek során elmondta, hogy a rendőrségen dolgozik hivatásos állományú tagként.

A rendőrök az intézkedést rádióon jelentették az ügyelvezetőnek, majd a helyszínt elhagyták, és járőrszolgálatukat az előre meghatározottak szerint tovább folytatták.

8) A panaszossal szembeni intézkedés során RK lapot is kitöltöttek a rendőrök, amely a panaszos személyes adatai és lakcíme mellett azt tartalmazza, hogy „2011. március 28-án 9 óra 37 perckor Ó. település, Ü. út rendszámtábla első és hátsó nem látszik, az írás le van kopva”. A panaszos a szabálysértési tényállást elismerte, azt aláírta az RK lapon. A dokumentum tanúsága szerint a panaszos nyilatkozott személyi körülményeiről is.

9) A nyomozó ügyészség tanúként hallgatta ki a panaszossal szemben intézkedő rendőröket.

a) A megbízott járőrvezető r. őrmester vallomásában előadta, hogy járőrtársa a panaszossal korábban már többször találkozott járőrszolgálatára során, amikor is figyelmeztette őt a rendszámtábla miatt, illetve a körzeti megbízottak is mesélték, hogy többször figyelmeztették már őt emiatt.

2011. március 28-án a járőrvezető és társa közúti ellenőrzést végeztek, melynek során látták, hogy velük szemben közlekedik egy autó, amin csak egy fehér rendszámtábla van, majd közről látták, hogy nincs rajta festék. Ekkor utána fordultak és megállították.

A panaszos átadta az okmányait – a járőrvezető korábban nem ismerte őt, csak a járőrtársa – és a rendőrök közölték vele, hogy szabálysértést követett el. A járőrvezető felhívta parancsnokát, a D.-i Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályának vezetőjét, elmondta neki, hogy mit tapasztaltak, és megkérdezte tőle, hogy el kell-e venni a forgalmi engedélyt, illetve el kell-e távolítani a rendszámtáblákat. Miközben a járőrvezető telefonált, megérkezett a körzeti megbízott, aki ismerte a panaszost. A járőrvezető közölte velük, hogy az első és a hátsó rendszámtáblát el kell távolítaniuk, és átvételi elismervénnyel le kell foglalniuk. A közrendvédelmi osztályvezető azt mondta, hogy szerinte nem egyedi azonosító jel meghamisítása, csak szabálysértés történt, emiatt nem kell a forgalmi engedélyt elvenni, de a hatósági jelzéseket le kell foglalni.

Amikor a rendőrök le akarták venni a rendszámtáblákat, a panaszos közölte, hogy önként nem hajlandó levenni, erre mondta a közrendvédelmi osztályvezető, hogy ilyen esetben a panaszost elő kell állítani, mert a rendőri intézkedést be kell fejezni. A körzeti megbízott ekkor „próbált hatni” a panaszosra, ami sikerült és ketten távolították el a két hatósági jelzést.

A panaszostól a r. őrmester járőr megkérdezte, hogy mi történt a fekete festékekkel. A panaszos „először mosolyogva közölte, hogy lekopott, majd mikor újra rákérdezett, azt mondta, hogy »tudjátok, hogy van ez srácok, a sok hülye trafi miatt nem fogok többet fizetni.« Lehet, hogy nem pontosan ezeket a szavakat használta, de a lényeg ez volt.”

A panaszos azt is mondta, hogy „ezt nem fogja annyiban hagyni”, majd beszél a járőrvezető parancsnokával (az osztályvezetővel) és az ügyeletes tiszttel is.

A járőrvezető tanúkénti kihallgatása során azt nyilatkozta, hogy később látta a panaszost a rendőrkapitányságon, de azt, hogy mit beszélt az ügyeletes tiszttel, nem tudja.

b) A panaszossal szemben intézkedő r. őrmester járőr tanúkénti kihallgatásáról szóló jegyzőkönyv az alábbiakat tartalmazza.

A r. őrmester a panaszolt rendőri intézkedést megelőzően kb. egy hónappal a panaszost már igazoltatta Ó. településen. A panaszos akkor azt mondta, hogy autósóban volt, és ott kopott le a rendszám, de már bejelentette az okmányirodában, és a következő héten ki lesz cserélve. A rendőrök akkor a panaszos közlését tudomásul vették, őt figyelmeztetésben részesítették, egyúttal pedig elmondták: amennyiben nem cseréli ki, elveszik rendszámabláját és feljelentik. A panaszos a rendőrök közlését tudomásul vette. Az akkori intézkedésről jelentés nem készült, de a r. őrmester megjelölte azt a r. törzsszázlóst, akivel együtt intézkedett a korábbi időpontban.

A r. őrmester úgy nyilatkozott, hogy a panaszos sem a vele szembeni első, sem a második intézkedésnél nem említette nekik, hogy rendőr, a r. őrmester ezt a tényt csak akkor tudta meg, amikor a panaszos a második intézkedést követően bement a rendőrkapitányhoz, hogy beszéljen vele.

A panaszolt rendőri intézkedés napján a r. őrmester vezette a szolgálati gépkocsit, amikor is Ó. település Ü. úton haladtak, és a járőrvezető r. őrmester közölte, hogy érkezik velük szemben egy autó, amelyiken nincs rendszám. Amikor közel értek a gépkocsihoz, akkor látta meg a r. őrmester, hogy a panaszosé. Utána fordultak, és a panaszost igazoltatták. A panaszos ismét közölte a rendőrökkel, hogy lekopott a rendszám a mosóban. Amikor a r. őrmester mondta neki, hogy egy hónapja is ő igazoltatta, a panaszos elmondta, hogy valójában ő koptatta le rendszámabláról a festéket, hogy gyorsajtás miatt ne tudja lefényképezni a traffipax, illetve ne kelljen autópálya matricát vennie, mert így a kamera nem tudja lefényképezni.

Ekkor a rendőrök intézkedés alá vonták a panaszost, és a r. őrmester azt mondta neki, hogy mivel egy hónapja figyelmeztették, most elveszik a rendszámabláját és feljelentik. A panaszos arrogánsan kezdett viselkedni, telefonálgatott, bement egy éjjel-nappali boltba, ahonnan két perccel később kijött. A r. őrmester lepriorálta, a panaszos kitöltötte a nyilatkozatot, és elismerte a szabálysértést.

A tanúvallomás tartalmazza azt is, hogy a panaszos „még állítólag említett valami olyat”, hogy a rendőrök eltörték a rendszámablák keretét, de ilyen nem volt; amikor elvették a rendszámablát, a keret nem volt eltörve.

A r. őrmester továbbá vallomásában azt nyilatkozta: tudomása szerint a körzeti megbízottnak ismerőse a panaszos, és a körzeti megbízott akkor jelent meg a helyszínen, amikor a priorálás történt. A körzeti megbízott segített az intézkedésben, a rendőrök tőle kérdezték meg, hogy elvehető-e emiatt a rendszám, és ő is azt mondta, hogy igen.

Ezt követően a járőrök bementek a D.-i Rendőrkapitányságra, majd pár perccel később a panaszos egy másik gépkocsival szintén megjelent, és a rendőrkapitányságon mondta meg nekik, hogy ő is kolléga. A rendőrök bementek az ügyeletre, a panaszos pedig odament az ügyeletes tiszthez panaszt tenni. Az ügyeletes tiszt megkérdezte tőle, hogy ő távolította-e el a festéket, a panaszos pedig neki is azt mondta, hogy igen, így volt, ezt nem tagadja, csak a rendőrök viselkedése ellen akar panaszt tenni. Az volt a panasza, hogy a járőrök arrogánsan viselkedtek az intézkedés során, holott valójában a panaszos kezdett el fenyegetőzni, hogy „rá fognak fázni” erre az intézkedésre.

A r. őrmester előadta, hogy tudomása szerint a panaszos egyik barátjával, egy k.-i lakossal közösen csinálta a rendszámlekoptatást. Az említett személynek egy Mercedes típusú gépkocsija van, annak a rendszámabláján nem látszódott a festék, és a panaszos esetét követően lecserélte a rendszámabláját egy olyanra, amin látszik a festék.

c) A rendőri intézkedés helyszínén megjelenő r. zászlós körzeti megbízottat is tanúként hallgatták ki a nyomozó ügyészségen.

Vallomásában a r. zászlós úgy nyilatkozott, hogy a panaszost régebből ismeri, de egy ideje megromlott közöttük a viszony, így ritkán találkoznak. A r. zászlós azt nem tudja, hogy mióta van meg a panaszos gépkocsija, de többször látta azzal közlekedni. Amikor 2008. végén vagy 2009. elején a kocsiját feltörték, akkor még rendben volt a rendszám és az elkövető is meglett. Később a körzeti megbízott nem nagyon figyelte a jármű rendszámabláját, így nem tudott arról nyilatkozni, hogy fokozatosan kopott-e le róla a festék.

A r. zászlós előadta, hogy bent ült az irodában, amikor a panaszos felhívta, hogy menjen ki az Ü. útra, mert nem érzi jogszerűnek az intézkedést, de nem meri felfedni, hogy rendőr, nehogy azt hivatali visszaélésnek tekintsék.

A r. zászlós kiment a helyszínre és megkérdezte a rendőröket, hogy mi a helyzet, ők azt mondták, hogy szabálysértés miatt le kell venni a rendszámot. A r. zászlós mondta, hogy hívják fel a közrendvédelmi osztályvezetőt, aki közölte, hogy álláspontja szerint el kell távolítani a rendszámablát. A panaszos elmondta, hogy a gépkocsinak süllyesztett rendszámablátartója van, amit nehéz eltávolítani, de a közrendvédelmi osztályvezető közölte, hogy ha nem veszi le a rendszámot, a panaszost elő kell állítani.

A r. zászlós segített levenni a hátsó rendszámot. Nem tudja, hogy az első rendszámot ki vette le, de azt látta, hogy a rendszámablata tartó le volt törve. Ő mondta a panaszosnak, nyugodjon meg, ne akadályozza az intézkedést. A r. zászlós jelenlétében nem került szóba, hogy hogyan jött le a festék a rendszámabláról, hogy eltávolították vagy magától kopott le.

A körzeti megbízott vallomásában elmondta továbbá, hogy nem hallotta azt, hogy a panaszos ezzel a kocsival közlekedett vagy balesetet szenvedett volna.

III.

A panaszos sérelmezte beadványában a vele szemben fogatosított rendőri intézkedés (közlekedésrendészeti intézkedés) során az intézkedés indoka közlésének hiányát, a tájékoztatási kötelezettség elmulasztását, a panaszjogról való kioktatás elmaradását, illetve a rendszámablata levétele során a tartókeret eltörését. Panaszolta továbbá a panaszos a közrendvédelmi osztályvezető részéről a felvilágosítás-adás hiányát.

A Testület megállapította, hogy a rendőri fellépés érintette a panaszosnak a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2. §-ának (1) bekezdéséből levezethető tisztességes eljáráshoz, a 13. §-ának (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz, valamint az 57. §-ának (5) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként azt vizsgálta, hogy a rendőrség intézkedési kötelezettsége fennállt-e jelen ügyben.

A Testület ezzel összefüggésben hivatkozik a rendőrt terhelő intézkedési kötelezettségre, amelyet az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szabályoz. Eszerint: a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A Szolgálati Szabályzat 3. §-ának (1) bekezdése szerint továbbá bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha ilyet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli.

A járőrvezető r. őrmester vallomásában előadta, hogy a kérdéses napon közúti ellenőrzést folytattak, amelynek során intézkedtek a panaszossal szemben. Ezért figyelembe kell venni az Rtv. 44. §-ának b) és d) pontjában foglalt rendelkezéseket is. A megjelölt törvényhelyek szerint a rendőr az Rtv.-ben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti; továbbá a járművezetésre jogosító engedélyt (okmányt), a jármű üzemben tartására vonatkozó hatósági engedélyt (okmányt), a rakományhoz tartozó okmányokat, valamint a jármű hatósági jelzését – a külön jogszabályban meghatározottak szerint – a helyszínen elveheti. A közlekedésrendészeti intézkedés során tehát a rendőrség ellenőrizheti a közlekedési rendszabályok megtartását. Ez az intézkedési jog (egyben kötelezettség) a rendőrséget minden esetben megilleti (és terheli).

A rendőrségi dokumentumok alapján megállapítható – amit a panaszos maga sem vitatott –, hogy a panaszos által vezetett gépkocsi forgalmi rendszáma nem volt jól látható. A PMRFK vezetőjének tájékoztató levele úgy fogalmaz, hogy „erősen kopott állapotban” volt a hátsó hatósági jelzés, „távolról annak karakterei egyáltalán nem voltak láthatóak”. A feljelentésben a rendőrök ezzel összefüggésben azt rögzítették, hogy a panaszos gépkocsijának első és a hátsó hatósági jelzésének karaktereiről a fekete szín el volt távolítva. A rendőri jelentések is mind azt tartalmazzák, hogy a panaszos járművének hatósági jelzése erősen kopott állapotban volt, sőt több jelentésben az szerepel, hogy már korábbi ellenőrzés során is tapasztalták a panaszos gépkocsija hatósági jelzésének ezt a hibáját.

A megyei rendőr-főkapitányság vezetőjének tájékoztató levele utal továbbá a BM rendelet 45-47., valamint 84/A. §-aira, valamint hivatkozik a Btk. 277/A. §-ára.

A BM rendelet 45-47. §-ai tartalmazzák a rendszám táblára és a regisztrációs matricára vonatkozó részletes rendelkezéseket. A BM rendelet 84-85. §-ai pedig a rendszám tábla érvénytelenítésével és a forgalmi engedély helyszíni elvételével összefüggő rendelkezéseket rögzítik. A 84. § (1) bekezdés e) pontja értelmében a rendőr a forgalmi engedélyt, illetve az ideiglenes forgalomban tartási engedélyt a helyszínen elveszi, ha gyanú van arra, hogy a jármű rendszám tábláját, forgalmi engedélyt, ideiglenes forgalomban tartási engedélyt,

regisztrációs matricáját, címkéjét meghamisították. Ugyanezen törvényhely (4) bekezdése szerint amennyiben a meghamisítást a rendszám-tábla tekintetében követték el, azt a helyszínen el kell venni. A 84. § (5) bekezdése garanciális rendelkezést tartalmaz: a rendőr a hatósági jelzés elvételéről átvételi elismervényt ad (az tartalmazza a jármű azonosító adatait, az engedély számát és az elvétel okát). Az átvételi elismervény birtokában a járművel – kivételekkel – a lakóhelyig vagy a telephelyig lehet közlekedni. A (6) bekezdés szerint a helyszínen elvett hatósági jelzést, valamint az intézkedésről készült jelentés (feljelentés) egy példányát a rendőrség 5 napon belül megküldi az üzemben tartó lakóhelye (székhelye) szerint illetékes közlekedési igazgatási hatóságnak, amit az utóbbi a (8) bekezdés alapján visszavon.

A BM rendelet 84/A. §-ának (1) bekezdése felsorolja azon eseteket, amikor a rendőr a hatósági jelzést a helyszínen elveszi, így – többek között – abban az esetben, ha az nem felel meg a BM rendelet 45-52. §-aiban meghatározott szabályoknak.

A Btk. 277/A. §-a pönalizálja az egyedi azonosító jel meghamisítása bűncselekményét, amelynek (1) bekezdése szerint elköveti a bűntettét, aki egyedi azonosító jelet eltávolítja, vagy egyéb módon meghamisítja. A Btk. hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1979. évi 5. törvényerejű rendelet 25/A. §-a meghatározza, hogy a Btk. 277/A. §-ának alkalmazása szempontjából egyedi azonosító jel: az olyan dolognak, amelynek a birtoklását vagy rendeltetésszerű használatát jogszabály hatósági engedélyhez köti, a gyártónak vagy a hatóságnak a dolgon, illetőleg annak alkotórészen alkalmazott, egyedi azonosításra szolgáló jelölése. A Btk. idézett rendelkezése minden olyan magatartást büntetni rendel, amely az egyedi azonosító jel eredetiségén, elhelyezésén, meglétén változtat. Eltávolításon a jel (rendszer) leszerelését, motorszám kireszelését, kimarását, kivágását, egyéb módon meghamisításon pedig minden egyéb megváltoztatási módszert, például a szám átütését, más gépjárműre kiadott rendszámmal ellátást is érteni kell.

Ezen túlmenően a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 5. §-a tartalmazza a járművek közlekedésben való részvételének feltételeit. A KRESZ 5. §-ának (1) bekezdés b) pontja értelmében a közlekedésben olyan járművel szabad részt venni, amelyre – egyebek mellett – külön jogszabályban meghatározott számú, típusú és elhelyezésű hatósági jelzés(ek) [rendszer-tábla(ák)] van(nak) felszerelve. Ugyanezen § (2) bekezdése kimondja, hogy a jármű vezetője, mielőtt a járművel a telephelyről (így különösen a garázsból) elindul, köteles – más berendezések mellett – a hatósági jelzés(ek) [rendszer-tábla(ák)] meglétét, állapotát – az adott körülmények között indokolt módon – ellenőrizni. Az 5. § (5) bekezdése szerint továbbá a hatósági jelzés(ek)e(t) [rendszer-tábla(ák)a(t)] a járművön a felszerelésére kijelölt helyen, jól olvasható állapotban kell tartani, azt megváltoztatni, letakarni vagy jogosulatlanul eltávolítani tilos.

Az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Szabs. r.) 54. §-a szerint a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértésének szabálysértését valósítja meg – amennyiben a 42-51. § szerinti szabálysértés nem valósul meg – az, aki a KRESZ 3. § (2) bekezdésében, 48. §-ának (4), (7) és (9) bekezdésében, 48. §-ának (12) bekezdés c) és d) pontjában, valamint 51. §-ában meghatározott rendelkezés megsértése kivételével a közúti közlekedés szabályait megszegi.

A Testület ehelyütt utal az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdésére. A rendelkezés szerint az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri

intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el. Ezen rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. felsorolt fejezeteinek alkalmazásával összefüggésben merülnek fel.

Az Rtv. idézett rendelkezése alapján a Testületnek nincs hatásköre annak megállapítására, hogy a panaszos magatartásával szabálysértést vagy bűncselekményt valósított-e meg. A Testület nem járhat el szabálysértési, illetve bűnügyi hatóságként, így a szabálysértési (büntetőjogi) felelősség fennállásának vagy fenn nem állásának megállapítására hatásköre nem terjed ki. Töretlen gyakorlata alapján ugyanakkor a szabálysértési (bűncselekményi) tényállásszerűséget a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja; abból a szempontból tehát, hogy egy adott helyzetben a szabálysértés (bűncselekmény) minimális gyanúja fennállt-e, mert enélkül azoknak az egyébként a hatáskörébe tartozó rendőri intézkedésnek az értékelésére sem lenne képes, amelyek alapja a rendőrség megítélése szerint valamely szabálysértés (bűncselekmény) elkövetése.

A Testület a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján úgy ítélte meg, hogy fennállt legalább is a közlekedési szabálysértés azon minimális gyanúja, ami a rendőri intézkedés foganatosítását igényelte.

A Testület megítélése szerint a fent részletezettek észlelése alapján a rendőr intézkedési kötelezettsége fennállt: közbiztonságot sértő körülményt észlelt, illetőleg minimálisan a Szolgálati Szabályzat fentebb említett 3. §-ának (1) bekezdésében írt „szabálysértés észlelése” fordulata megvalósult. Ugyanakkor ehelyütt ismételtén megjegyzi, hogy ez a megállapítása nem jelent az ügyben érdemi állásfoglalást a jogellenes cselekmény elkövetésével kapcsolatban.

2) A panaszos sérelmezte beadványában, hogy az intézkedő rendőrök a panaszos kérdésére sem tudták megválaszolni, mi alapján veszik el a hatósági jelzéseket. Semmiféle tájékoztatást nem adtak és arról sem tudtak nyilatkozni, hogy milyen jogszabály alapján intézkednek.

A panasz ezen részével összefüggésben a Testület az Rtv. 24. §-ának (1) bekezdésére utal, amely kimondja, hogy a rendőr köteles a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A Testület korábban már több állásfoglalásban is rámutatott arra, hogy az intézkedő rendőröktől általában elvárható, hogy az állampolgárok számára felvilágosítást tudjanak adni intézkedéseik jogszabályi háttéréről. Az Alkotmány 2. §-ában foglalt jogállamiság elvének egyik elemi követelménye ugyanis, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtsek ki tevékenységüket [56/1991. (XI. 8.) AB határozat].

A jogállamiság követelményét és a jogbiztonság elvét a jogalanyok tekintetében a tisztességes eljáráshoz való jog testesíti meg. Amennyiben a rendőrség – mint kiemelten fontos közhatalmi funkciót ellátó és a társadalmi együttélési normák betartatásáért elsődlegesen felelős szerv – részéről fellépő személy eljárása nem felel meg a jogszabályoknak, sérül a tisztességes eljáráshoz való jog, különösen, ha az intézkedő rendőr olyan normákat nem tart

be maradéktalanul, amelyeknek éppen az a funkciója, hogy lehetővé tegyék a rendőri intézkedések jogszerűségének valamiféle kontrollját az intézkedés alá vont személy részéről.

A Testület kifejezetten kérte a panaszossal szemben intézkedő rendőrök nyilatkoztatását abban a kérdésben, hogy pontosan milyen felvilágosítás-kéréssel fordult a panaszos hozzájuk, és ők pontosan milyen tartalmú felvilágosítást adtak neki. A rendőrségi dokumentumokból az derül ki, hogy a rendőrök elmondták a panaszosnak, hogy a hatósági jelzések megrongálódása miatt azokat elveszik, illetve annak megtagadása esetén előállítják a rendőrkapitányságra. A rendőrök a panaszos cselekményét szabálysértésnek minősítették és azt közölték vele, hogy ellene feljelentést tesznek. A Testület a rendőrség által hivatkozott jogszabályi hivatkozásokat ugyanakkor csak részben találta helytállónak. Amennyiben ugyanis azt közölték a panaszossal, hogy ellene szabálysértési feljelentést tesznek, akkor az azt megalapozó jogszabályi rendelkezésekre – ld. jelen állásfoglalás III. rész 1) pontjában írtakat – kellett volna utalniuk. A rendőrségi iratokból kiderül az is, hogy utóbb a közrendvédelmi osztályvezető telefonon kért szakmai állásfoglalást az ügyészségtől, ami alapján a panaszos cselekményét bűncselekménnyé minősítették utóbb.

A Testület a fentiek alapján azt feltételezte, hogy – tekintettel arra, hogy több rendőrségi irat is azt tartalmazza, hogy kezdetben szabálysértést feltételeztek a rendőrök, viszont annak jogszabályi háttérére egyetlen dokumentumban sem utaltak – a helyszínen nem adtak megfelelő felvilágosítást a rendőri intézkedés jogszabályi háttéréről. **A Testület ez alapján pedig megállapította, hogy az intézkedő rendőrök a tájékoztatási kötelezettségüket nem megfelelően teljesítették, és hibás felvilágosítást adtak a panaszosnak. A rendőrség ezen intézkedésével csekély mértékben sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapjoga.**

3) A panaszos sérelmezte azt is, hogy a helyszínen intézkedő rendőrök nem tájékoztatták panaszjogáról, arról csak a rendőrkapitányság épületében az ügyeletes tiszt oktatta ki.

Az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdése alapján köteles a rendőr az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az Rtv. szerinti panasz lehetőségéről.

A megyei rendőr-főkapitányság vezetőjének tájékoztató levele szerint a rendőrök az intézkedés befejezését követően a helyszínen szóban tájékoztatták a panaszost jogorvoslati jogáról – a rendőri intézkedés és a szabálysértési eljárás vonatkozásában egyaránt. A Testület kifejezetten kérte, hogy az intézkedő rendőrök nyilatkoztatása megtörténjen abban a kérdésben, hogy pontosan milyen formában történt meg a panaszos panaszjogról való kioktatása, azonban egyik intézkedő rendőr sem válaszolt a kérdésre.

A Testület ez alapján a rendőrség állítását nem tartotta meggyőzőbbnek a panaszosi állításnál, figyelemmel volt viszont arra, hogy a panaszos az ügyeletes tiszttől tájékoztatást kapott ebben a tekintetben. **A Testület a fentiek alapján – mivel végül a panaszos a Testülethez tudott fordulni az őt ért sérelmek miatt – a panaszjoghoz való jog sérelmét nem állapította meg. Ugyanakkor a rendelkezésre álló és egymásnak ellentmondó bizonyítékok alapján nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a rendőrség eleget tett-e a panaszjogról való tájékoztatási kötelezettségének, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem volt megállapítható.**

4) A panaszbeadvány szerint a rendszámtábla levétele során a rendőrök eltörték a tartókeretet.

Az Rtv. 17. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy a rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.

A panasz említett részével összefüggésben a rendőrségi dokumentumok közül az PMRFK vezetőjének tájékoztató levele azt tartalmazza, hogy a hatósági jelzések eltávolításakor a rendszámtábla tartókeret nem tört el, és azt a panaszos sem a helyszínen, sem az ügyeletes tiszttel való beszélgetése során nem említette. Ebből pedig azt a következtetést vonták le, hogy az „véltően nem a rendőri intézkedéskor tört el”. Az elsődleges rendőri jelentés nem tartalmaz információt a keret megrongál(ód)ása tekintetében. A r. őrmester járőr ügyészségen történt tanúkihallgatása során azt nyilatkozta, hogy a panaszos megemlítette a helyszínen, hogy a rendőrök eltörték a keretet, de – állítása szerint – a keret nem volt eltörve, amikor azt elvették. A r. zászlós körzeti megbízottnak az ügyészségen tett tanúvallomása azt tartalmazza, hogy látta, hogy az első rendszámtábla tartókeret letört.

A Testület a rendelkezésére álló bizonyítékok között fennálló ellentmondást nem tudta feloldani, ezért a rendőri intézkedéssel összefüggésben a panaszos tulajdonhoz való jogának sérelme nem volt megállapítható.

5) Panaszolta továbbá a panaszos a közrendvédelmi osztályvezető részéről a felvilágosítás-adás hiányát.

A Testület a panasz ezen részével összefüggésben utal az Rtv. 24. §-ának (1) bekezdésében rögzített rendelkezésre, továbbá arra, amit azzal összefüggésben jelen állásfoglalás III. részének 2) pontjában megállapított.

A közrendvédelmi osztályvezető úgy nyilatkozott, hogy amikor a rendőrkapitányság épületében találkozott a panaszossal, azt mondta neki, hogy halaszthatatlan szolgálati feladatai ellátása miatt akkor nem, de előzetesen egyeztetett időpontban a panaszos rendelkezésére áll. A panaszos nem közölte vele, hogy az intézkedéssel kapcsolatban miről szeretne beszélni, vagy hogy panaszt szeretne tenni. Konkrét kérése, felvilágosítás-kérése nem volt. Éppen ezért a Közrendvédelmi Osztály vezetője közvetlenül a panaszos részére nem adott semmilyen tartalmú felvilágosítást, ellenben azt az ügyeletes tiszt megtette, illetve az ügyeletes tiszt tájékoztatta az osztályvezetőt is arról, hogy a panaszos megjelent a rendőrkapitányság ügyeletén és tájékoztatást kér a vele szemben aznap délelőtt fogatanosított rendőri intézkedéssel összefüggésben.

A Testület a panasz ezen része tekintetében – az egymásnak ellentmondó bizonyítékok miatt – nem tudott megnyugtatóan állást foglalni, illetve rendőri mulasztást megállapítani, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem volt megállapítható.

V.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a panaszossal szemben fogatosított rendőri intézkedés jogszerűen történt, azzal összefüggésben a panaszos jogorvoslathoz való joga nem, a megfelelő tájékoztatás elmaradása miatt azonban tisztességes eljáráshoz való joga csekély fokban sérelmet szenvedett.

Az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést fogatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2011. október 5.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag